

Forfatter: Hauch, Carsten

Titel: Udrag fra Robert Fulton

Citation: Hauch, Carsten: "Robert Fulton: 1-2. - 1928", i Hauch, Carsten: *Robert Fulton: 1-2. - 1928*, udg. af Niels Birger Wamberg , 1926-29, s. 17. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-hauch02val-shoot-idm140500968535952/facsimile.pdf> (tilgået 30. april 2024)

Anvendt udgave: Robert Fulton: 1-2. - 1928

ter, den lille Laura Lacour, kan jeg tænke? Hun var neppe tre Aar, dengang hun sidst kom heri gennem med sin Moder. Hun har da nok besøgt sine Slægtninge i Charlestown, for derfra kommer De vel?»

»Det er vanskeligt at besøge Charlestown nu, Hr. Bridle,« svarede Greenwood, »for Englændernes Skibe krydser overalt om Kysterne. Jeg var dog vel ellers ikke kommen denne Vei, hvis jeg ikke havde haft nogle smaa Forretninger i Omegnen.«

»Hvorledes staaer det nu til i Syden, Hr. Greenwood? Man siger jo, at der ere Mange der, som holde med Englænderne?«

»Ingen veed ret, hvordan det nu staaer til hverken i Syden eller i Norden. Slette Tider og slet Betaling overalt, Hr. Bridle.«

»Men Syden har dog ellers været et godt Land for Dem, Hr. Greenwood; Rygtet siger, at De nylig har vunden en stor Proces og mange Penge der.«

»Der ere Mange, der have vunden baade Processer og Penge i Syden, Hr. Bridle, forresten skal man ikke stole paa Rygter.«

»Nu, De har idetmindste hentet Dem en smuk Kone fra Syden, vedblev Bridle, »Ungdom og Skjønhed, det er dog ogsaa Noget.«

»Ja, det er Noget, der formindskes hver Dag, Hr. Bridle, saa det tilsidst bliver til ingen Ting.«

I dette Øieblik traadte en lille Negerdreng ind, der bragte nogle Kapper, Frakker og andet Reisetøj, som Hr. Greenwood selv tog imod og talte Stykke for Stykke. Derefter gik Negerdrengen ud igjen.

»Har De hørt, at der kommer et Bysbarn af Dem

hertil i Aften?» sagde igjen John Bridle, »for Benjamin Franklin er nok født i Boston ligesom De selv.«

»Jeg veed nok, at han kommer, Hr. Bridle; det er let at mærke, Folk tale jo ikke om Andet i den hele Omegn, og de stimle sammen for at see ham, som om han var Noget aparte, og som om vi Andre ikke vare ligesaa gode som han.«

»Ja, ja, han er ogsaa Noget aparte, Hr. Greenwood; han skal ellers logere hos mig, der kan De faae ham at see.«

»Jeg har seet ham tidt nok i gamle Dage, Hr. Bridle, dengang han kun var en fattig Bogtrykker; men en Bogtrykker vilde i de Dage ikke sige stort, Hr. Bridle, for der var kun Faa, der læste Noget, jeg ønsker ellers helst et Kammer for mig alene.«

»Nu, som De vil; men hvis De bliver et Par Dage her, saa har vi ogsaa andre Ting, der ere værdt at see: smukke Udsigter, prægtige Vandfald. I gamle Dage, da vi havde Fred, kom Fremmede langveis fra for at see dem.«

»De taler som en Englænder, Hr. Bridle; hvad nytter et vildt Vandfald til, naar det ikke kan bruges til Fabrikker og Savværker?»

»Ak, et vildt Vandfald er da heller ikke at foragte; hvormange Fremmede trækker ikke Niagarafaldet til Amerika? og deres Penge ere da ligesaa gode, som vore, mener jeg.«

»Niagarafaldet er et vildt Beest, Hr. Bridle, og det vil vare længe, før vi kan tvinge og kue det og forbruge alle dets Vande til Mølleværker og Fabrikker.«

Nu aabnedes Døren atter, og den lille Negerdreng